

megu heldur dyrka okkara egnu epli, tá ið tey eru góð, heldur enn útlendsk. Og vit megu heldur dyrka okkara egnu grönmeti enn flyta fyrir stóran pening inn av hesum góðu og lívgvandi vokstri.

Her má handlast og ikki tjakast meiri um ein so einfaldan spurning.

Hvat siga menn til, at ikki eitt einasta skinn skal fara út av landinum, men gerast til stórri pening í landinum. Sjá hvussu stóra skinnatilvirkan íslendingar hava. Kennu vit ikki makt hessa tilvirkan nú beinavegin, so megu vit lera av oðrum. Hetta má búnaðarstaturin syrgja fyrir í samarbeiði við landsstýri okkara og ting.

Á vinnulivinum á sjógvi og á landi leikar nógv. Og har er rembing og gróður. Gleðiligt! Vit leggja aftrat til stórri liv, stórri framleiðslu, stórri livkvotient, livsúrtaf!

Ein tann stórsti spurningurin ið er viðgjordur seinasta árið, er felagsmarknaðarsamgongan. Hetta verður eisini hin stórsti og lagnudrúgvasti spurningur í komandi ári!

Men hava vit aðra leið at fara enn at fylgja vesturheiminum.

Tað vóru javnaðarmenn, sambandsmenn og gamla sjálfstýrismenn, sum, seinast sótu við stjórnarmeirlutarum og sum hovdu ábyrgdina fyrir viðgerðini av hesum spurninginum.

Hvorjir verða teir, sum í komandi árið, koma at sita við stjórnarábyrgdini?

Tað er ógreitt enn.

Eisini á hini síðuni, teirri andaligu, er liv og rembing. Nýggjur háskúli, nýggjur studentaskúli, nýggjur sjónmanskúli, nýggj skúlaskipan, hópur av nýggjum skúlabyggingum, nýggjum prelinerskúlum ella realskúlum yvir alt landið. Kunnefiki er makt. Tað eru føroyingar eisini við at siggja og handla hareftir. Her er at halda fram.

Tá gror um gangandi fot!

Árið var eitt hitt mildasta við mannaskáða. Kortini fórust nakrir harúti.

Vit vátta okkara samkenslu við teimum avvarandi. Tað er ein gleði og uggi, at nú sita tey eftirverandi betri. Hin sosiala forsorgarskipanin hevur tikið sín okkarmiska broddin burtur elka linna um harn.

Men okkara menn halda viðari tá ævigu havleiðina, sum til allar tíðir verður breytin, vit megu ganga, um vit ætla at liva sum fólk her á landi.

Gott nýttár!

Harrin varðveiti tjóð okkara í komandi ári!

## Lýsing

Sambært lóg frá 12. mars 1923 um kommunala skattaálíknig í Føroyum verður einhver, ið álíknast skal persónligan skatt ella vinnuskatt, og olli bókhaldsskyldig í Tórshavnar kommunu biðin um annaðhvørt sjálf ella við fulltrúa, tó um so er — við fulltrúagevarans egnu ábyrgd — at geva upp inntøku sína í árinum 1962 ávikavist innan 15. og 31. januar 1963 samsvarandi teim sjálvuppgávuskjølum, sum nevndin útflyggjar skattgjalddarunum. Serliga verður víst á, at hann, sum í yrki sínum vanliga nýtir annað rakstrarár enn álmanakkaárið, hevur rætt til at nýta hetta í sjálvuppgávuni. Hesi útfyllingarbløð verða at endurflyggja **Tórshavnar líkningsarnevnd.**

Tað verður beinleiðis gjørt kunnigt, at hann, sum ikki í tokum tíma gevur upp inntøku sína samsvarandi áðurnevndu lóg, missir rættin til at mótmæla skattaálíknig síni, um hann ikki kann vísa á, at skattaálíknig er meira enn 25% hægri enn veruliga inntøka hansara. Er munurin meir enn 25%, skal hann gjalda skatt av veruligu inntøku síni við 25% í viðbót.

Hann, sum einki útfyllingarbløð hevur fingið, eigur sjálfur at snúva sær til **Tórshavnar líkningsarnevnd**, tá møgulig mistøk við útbýtanina onga ávirkan á undannevndu ásetingar hava.

Persónar, sum eru skyldigir at føra lóggildar handilsbøkur, og skattskyldig deyðsbúgv skulu saman við sjálvuppgávuni senda inn rakstrarrokskap og uppperð yvir figgjarstöðu við rakstrarársins byrjan og enda.

Sjálvuppgávur, sum ikki eru innkomnar áðrenn áðurnevndu freistir í tí fyriskrivaða sniði og rætt undirritaðar, kunnu ikki verða kravdar tiknar til mugsunnar.

Arbeidsgevarar verða biðnir um at geva frágreiðingar um goldnar lönir o.a.m. til arbeidsfólk sítt, og mugu teir innan 15. januar 1963 senda líkningsarnevndini hesar frágreiðingar, sum teir eru skyldigir til samb. § 34 í áðurnevndu lóg. Um arbeidsgevari ber seg undan, kunnu hesar frágreiðingar verða kravdar fram av yvirvaldinum við dagbót.

Somuleiðis verður kunnjert, at hann, sum til skaða fyrir kommununa miðvíst gevur skeiva sjálvuppgávu ella gevur líkningsarnevndini skeivar upplýsingar um inntøku ella ognar- og forimunarviðurskipti síni, verður sektaður við, at hann til kommununa bætir upp til 10 ferðir tann skatt, hann hevur sviikið.

Olli verða biðin um at skriva navn og bústað (gotunavn og húsanummar) skiliga á sjálvuppgávuna, so tey verða ikki mis-skild.

Húsaáningar fáa at vita virði av bústaði í egnum húsum við at venda sær til líkningsarnevndina, tlf. 1068, Rektarsgøtu 2. **Tórshavnar líkningsarnevnd.**

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

### IX.

Ein seinrapart úti á heystinum leggur tann litli strandfara-báturin Dúgvan frá bryggjuni í Havn og tekur leiðina oman gjøgnum fjørðin. Hann veður um æsingarnar av tungum farmi. Roki á dekkinum. Í hesum rokanum balast nokur ferðafólk, royna at bjarga sær sum frægaft.

Tormaður og Elspa eru við. Hann hevur ruddað burtur av einum ølkassa, so hon fær hoykt seg niðurat. Sjógvur gongur ikki á. Tað er so góðum líkt.

Tey hovdu ikki ætlað sær suður fyrr enn til jóla. Men so kom tað bráðliga á at fara nú, meðan Tormaður hevði heystfiri frá skúlanum. Olgar Morski hevði verið hjá honum um at fara við hesum fartinum, so hann kundi tala við teir framtaksmenn, sum ætlanin var at bjóða haðani sunnan til ein fund í Havn um tá politisku støðuna í oyggjunum.

Tey sita og hyggja upp á landið, sum reisir seg svint og steintigandi úr sjónum. Nú er eingin málan longur, einki veingjasuð, einki liv uttan onkur fjaðraleys æðan, ið damlar inni við klettin, og onkur fálíg ærin, ið strevar sær nokur strá í bakkatromini. Fuglurin er farin. Landið stendur og biðar eftir vetrinum, sum nú fer at draga upp í seg: stormarnir, tær longu næturnar, tær úhaldandi vátu, gráu vikurnar. Og so kanska, tá ið gomlujól eru farin, eitt sindur av kava, nakrir skínandi dagar, tá ið sólin vinnur seg upp aftur á luftina og fær landið at skyggja so óendaliga reint

Keypa væl hagreiðdan

## feskan fisk

Tað er neyðugt, at fiskurin er væl bløðgaður

Pf. BACALAO

## NORÐOYA SPARIKASSI

tlf. 5043

stovnaður 1919

tlf. 5043

Sparikassin er opin kl. 10—12 og 14—16, leygardag 10—12½.

Lán verða givin móti veð í jørð og bygningum.

Renta av innskoti er 3½ % p. a. og av innskoti uppá uppsøgn 4 % p. a.

## GRÓT OG SKERVUR

Olli, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantóni.

Grót og skervur megu vera goldin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heima grót ella skerv uttan við einum líni av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyrir kommununa.

FRODBIAR SÓKNAR KOMMUNA

119

og alhvítt fyrir okkara eygum, sum í mánaðir bert hava sætt tað grómata, tráskitna hálválsid og tað dunandi ógilvatnið.

So leingi tey sigla fram við Streymoyarlandinum vestureftir, smátosa tey um tað, tey siggja, og um hvussu tað nú fer at vera at koma suður. Men tá ið tey koma so langt, at útsýnið vestureftir letur seg upp, tagna tey. Stara bara. Ein lota gongur í togn. Tá sigur Elspa stillisliga: »Tá ið eg siggi vestur henda vegin, berst mær altíð fyrir, at Føroyar sigla — ein skipafloiti á ferð, á veg onkustaðni.«

»Tað er ikki ólíkt tí,« svarar Tormaður, »og at føroyingar eisini hava lyndi til at kenna seg sigla, ganga og kenna seg á veg, slota eftir onkrum, sum er har burturi, ikki í eygsjón enn. Tað er mest sum hetta gevur huganum ov langt boð, so hann hevur lyndi til at renna frá tí, sum vit eru í holtur við.«

Dúgvan sjaggar vestureftir, støðgar í smábýgdum á leiðini, leggur varliga at og rættir ein tómligan postposi á land við háttarligum spjaldri á, litið minni enn posin sjálfur. Kanska okkurt ferðafólk krýpur sær eisini upp á land, innkalt og stívbeint av at sita so leingi skorðað í dekkrokanum. At endanum gliður báturin inn í ein stillan poll og bindur við land.

Tormaður og Elspa sleppa sær upp á bryggjuna, leita fram at einum bili, sum skal føra tey longur fram eftir oynni. Men fyrst mugu tey biða, meðan góðsið verður skipað upp í. Og tað verður sama lagið, sum umboð: posar, ferðafólk, kassar hvørt um annað. At endanum verða ein ær og ein tik blakaðar uppi, og fólk verða biðin um at halda teimum, so tær leypa ikki útav og beina fyrir sær.

Á eini fláari fjallasiðu móti vesturhavinum liggur bygdin, tey bæði Elspa og Tormaður eru á veg til — eini fjørti hús í einum trunki eitt sindur upp frá bakkanum. Kirkja, kirkjugarður, skúli. Gomul bygd, nógv eldri hús. Bóurin langur fram við bakkanum,